

DÉLMAGYARORSZÁG

SZOMBAT, 1992. JÚL. 25., 82. ÉVF. 175. SZÁM

ÁRA: 10,10 FT

Barcelona, 1992. július

Mint i. e. 776-ban...

Az első, igazán „éles” emlékképmem 1974-ből való. Hogy akkor nem is volt olimpia? Persze, de tizenhat, más és más játékerőt képviselő futballválogatott abban az esztendőben győzött meg arról, hogy a nyári hónapokban is érdemes odakapornodni a televízió elé. Akkor értettem meg, hogy apró magyaroként is lelkesedhetek olyan óriási játékosokért, mint a németországi foci vb-n csillogó Cruyff és Gerd Müller. Aztán, 1976-ban, a tizenegy éves gyerekek kimért kíváncsiságával vártam azt a halálosan komoly játékkavalkádot, amiről már az ötödikes történelemlétkönyvben, a görögökről szóló részben is olvastam. Örökre megjegyeztem: i. e. 776-tól a hellasziak még a háborúkat is beszüntették a sport kedvéért...

Szóval, '76, Montreal. Pólósaink magától értetődő menetelése, Tordasi huszárúgásai, Magyar Zoltán hibátlan „lovaglása”, Németh Miklós légüres térben suhanó gerelye. És önmagam vigasztalása: ha már labdarúgóink nem mutathatják meg a világnak, akad azért

néhány más sportágat űző honfitársam, aki bizony megmutatja...

Négy év múlva, Moszkvában, számomra. Növényi „örömörjögése” a csúcs. '84-ben megköszöntem a sorsnak, hogy előfelvételliként egy zalaegerszegi katonacsapathoz vezényelt. Így ugyanis, az „általános tiltás” ellenére, az osztrák tévé jóvoltából végigkövethettem Los Angeles történéseit... Szóul már újra mindenkié. Az 1988-as esztendő Darnyi, Egerszegi és az öttusázók nevétől hangos. Mint ahogy a ma kezdődő barcelonai olimpia legnagyobb hősei is ők lehetnek a mi szemünkben. Megkockáztatom: augusztus közepéig a kedvükért még hétköznapi civódásainkról, a dráguló kenyérről, a gyötört munkanélküliségről is elfeledkezünk majd. És azt sem bánám, ha közel s távol a fegyverek is megpihennének, legalább erre a kis időre.

Úgy, mint i. e. 776-ban...

RÉTHY J. ATTILA

Schöller úr az oroszlanál Hatvanmillió márka, fagylaltra

Új színfolt a törökbálinti gyár

A német jégkrém-nagyiparos végleg megvetette lábát Magyarországon. Nevezetesen a nürnbergi székhelyű Schöller fagylaltvállalkozás negyedik külföldi (Németországon kívüli) gyárát hazánkban avatták fel csütörtökön ünnepi külsőségek közepette Törökbálinton. Így Ausztria, Belgium és Franciaország után az európai ismertségű jégkrém fagylalt hazánkban is a magas minőségi követelményeknek megfelelően készül, igen nagy nyersanyag hányadban magyar alapanyagokkal. Theo Schöller nagyvállalkozása két évvel ezelőtt a Budatej Kft.-vel kötött házasságot. Ekkor a jégkrém nagyiparos megvette a

törökbálinti cég 51 százalékos tulajdonjogát. Az oroszlanos cég tulajdoni hányadát bő egy esztendőre kilencvenhét százalékra növelték a németek, a maradék három százalék jutott csupán az eredeti tulajdonos Sasad tsz-nek.

Tavaly októberben Törökbálinton nagyszabású építkezést kezdett a Schöller Budatej Bt. Alig több mint fél év alatt új, igen korszerű jégkrémgyár épült Törökbálinton. A beruházás nagyságrendjét érzékelteti az építkezés és az élvonalbeli technológiát biztosító gépi berendezés költsége, amely együtt mintegy 60 millió márka (kb. 3 milliárd forint). (Folytatás a 3. oldalon.)

La Mancha lovagja

(4. oldal)

Megnyílt a 27. Szegedi Nyári Tárlat

A Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában 176 művész 239 alkotását mutatja be a 27. Szegedi Nyári Tárlat. Új helyszínen, a városbáza dísztermében, művészek és érdeklődők népes serege előtt dr. Lippai Pál, Szeged polgármestere mondott köszöntőt. Tandi Lajos újságíró-kritikus, a Délmagyarország felelős szerkesztője nyitotta meg a festők, grafikusok és szobrászok országos seregszemléjét.

Itt került sor a díjak átadására. Szeged város nagydíját Pásztor Gábor grafikusművész nyerte el. A Képző- és Iparművészeti Lektorátus festészeti díjával Kéri Imre festőművész, a Művelődési és Közművelődési Minisztérium grafikai díjával Halmi Miklós grafikusművész, a Csongrád megyei közgyűlés szobrászati díjával Vigh Tamás szobrászművészt jutalmazták. A Magyar Köztársaság Művészeti Alapjának díját Borgó György Csaba festőművész érdemelte ki. A Szegedért Alapítvány Galambos Tamás festőművészt, a Szegedi Szépművészeti Társaság díját Dezső festőművészt díjazta. A Postabank Rt. szegedi igazgatósága, valamint az Adner és Társa Kft. közös díját Gábor Éva Mária szobrászművésznak

FOTÓ: NAGY LÁSZLÓ

A város polgármestere átadja a nagydíjat Pásztor Gábornak

ítélték. A Békés megyei közgyűlés Loránt János festőművésznak adományozott díjat, a Minor Ecsetgyártó Kft. Kalmárné Horóczy Margit festőművészt, a Bus és Fia Kft. Sinkó János festőművészt jutalmazta. Bejelentették, hogy a Délmagyarország szerkesztőségét által felajánlott közönségdíjat a tárlat zárásakor nyújtják át. A kiállítás előkészítő bizottsága képviselőiben Lapis András szobrászművész

elmondta, hogy a következő, három év múlva megrendezésre kerülő Szegedi Nyári Tárlat központi gondolata – a honfoglalás 1100. évfordulójához közeledvén – történelmünk és a kortárs képzőművészet kapcsolata lesz. Egyben meghívták az idei nagydíjat, Pásztor Gábert, hogy az 1995-ös nyári tárlat idején önálló bemutatásával szerepeljen Szegeden. Az ünnepi eseményen közreműködött a Canticum Kama-

rákorus Gyüdi Sándor vezetésével. Dr. Ványai Éva alpolgármester zárszavát követően a résztvevők a Riverside Együttes muzsikája mellett meglepetésként a tárlat anyagát. Este a város vezetése a Stefániaán lévő várkertben fogadást adott a tárlaton lévő művészeknek, valamint a kiállítást támogató szervezetek, egyesületek képviselőinek, ahol Hubay Miklós író, a Széchenyi Akadémia alapító tagja mondott beszédet.

Már 68 millió a tét

A Szerencsejáték Rt. tájékoztatása szerint a 30. héten öttalálatos szelvényt nem volt. A következő sorsolásra átvitt öttalálatos nyereményösszeg 68 606 926 forint. Szép pénz üti tehát a markát annak, aki – esetleg – eltalálja a 31. fordulóban mind az öt számot...

Keresse a részleteket!

Egészben nyer!

Az Opel-Rupesky Szalon és a DÉLMAGYARORSZÁG izgalmas nyereményjátéka.

(Opel-Rupesky Szeged, Fonógyári út 2-6. T.: 24-800)

Opel Astra

Stefánia
TÁRSASÁG • KULTÚRA • IFJÚSÁG • BÖNÜGY • SPORT

A szlovákiai magyarokról

(2. oldal)

Még nem eladó!

Tegnapi számunkban írtunk annak az igen rossz állapotban lévő épületnek a sorsáról, amelyben a Virág cukrászda is található. Az írásban idézett két önkormányzati képviselő úgy ítélte meg, hogy az önkormányzat nem mutat kellő tárgyalási készséget a ház eladása ügyében, s ezzel esetleg elszalaszthatja a lehetséges bevételt.

Újabb információkhoz jutottunk e témában, s kiderült, hogy a Virág-ház még nem eladó. A hangsúly a „még” szócskán van: a város ugyanis csak azt adhatja el, ami az övé. Az épület műemléki védettséget élvez, s mint ilyen, egyelőre nem tartozik a város „vagyontárgyai” közé. Érkesítéséhez minisztériumi engedély kell, amelynek megérkezését legkorábban augusztus-szeptembertől várják.

A májusi közgyűlés előtt valóban elhangzott az eladási javaslat – amint az akadályoztatás okát is megvilágították. A két vevőjelölt tisztában van a jelenlegi helyzettel, és fenntartja vásárlási szándékát.

Úgy tűnik tehát, a képviselőtestület ezúttal nem marasztalható el a „totojázás” vádjával, amit viszont joggal fölrohatunk a városi hivatalgépezetnek az újszegedi szolgáltatóközpont meg nem valósulása miatt.

A város vezetői komolyan gondolkodnak egyes ingatlanok értékesítésén, amint az augusztus 6-i közgyűlésen ez hallható is lesz: több belvárosi, régen megüresedett épületet is eladásra kínálnak majd.

Ny. P.